

ידחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

.. כפי שנתקיים בפועל ממש בתקופה האחרונה
שנתפרסם בכ"ב עיתונים בעולם כולו (ויש
להוסיף ולפרסם עוד יותר) שיחנה זה
(המלך המשיח) בא, ותיכף - כבר בא!

ראה עמוד 12

ערב שבת קודש פ' נצבים, כ"ו אלול
ה' תהא שנת אראנו סגולות

שעמ

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכי"ר

לזכות

חי' שרה בת רחל לאה תחי'
לרגלי יום הולדת שלה - כ"ה אלול
לאורך ימים ושנים טובות

*

נדפס ע"י הורי' שיחיו

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

"פותחין בכבוד אכסניא"

ב"ה

בקשר עם פ' השבוע - פ' נצבים, וכן עם אלפי האורחים ש"עולים לרגל" בימים אלו ל"בית רבינו שבבבל", "בית משיח" - 770 לקראת חודש תשרי דשנת הקהל, הבאנו בזאת צילום נדיר ממענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לשאלות המניחים ב"ענינים שאין ברורים" בשיחת ש"פ נצבים ה'תשכ"ה (נדפסה בשיחות קודש תשכ"ה ח"ב ע' 420 ואילך, וכן קטע ממנה (הנוגע לסעיף ב' בצילום שלפנינו) נדפס בלקו"ש ח"ט ע' 258 ואילך)

3 דבר מלכות - פרסום ראשון

"הוי' יחתו מריביו . . וירם קרן משיחו!" / משיחת ו' תשרי ה'תשכ"ז

9 זמן הגאולה

על תושבי השכונה להושיט עזרה לאורחים בגופם ובנשמתם! / הזמן הנוכחי באור הגאולה

13 יומן תש"מ - פרסום ראשון

חלק מ"ט ואחרון מיומן תש"מ / מש"ק פ' נצוי - עד ערב ר"ה ה'תשמ"א

15 כתי"ק - פרסום ראשון

"פותחין בכבוד אכסניא" / ממענה כ"ק אד"ש מה"מ לשאלות המניחים בשיחת ש"פ נצבים ה'תשכ"ה

(א) בע' א', התחלת סעיף ב', במ"ש פותחין בכבוד אכסניא תחלה. לכאורה הפירוש של "כבוד אכסניא" הוא כבוד אצאצא מכניסי אורחים נבחים" (לשון רש"י ברכות סג, ב), ובהשיחה מדבר בענין כבוד האורחים - לא (כ"ק) וא"כ לא יאמר! אלא! הפלאה הלא זו היא שהיא זכירה: ק"ו, וזלחה ה"ש עם

(ב) בע' יד אצאצא ותחילת ע' טו, במ"ש שהדברי פיוס נאמרו בסמיכות להתוכחה, ומזה מכריח כ"היום" לא קאי על יום מותו. שאלה: הלשון ברש"י הוא

"למה נסמכה פרשת אחס נצבים לקלות כו", ונתבאר כמה פעמים בפירוש "למה נסמכה" שהכוונה הוא נסמכה בתורה, אבל לא נסמכה בזמן - הכי אכסניא ה"ש

א"כ ה"ש ט"ה ה"ש א"כ פ"י - פ"ה נצ"י - פ"ה נצ"י - פ"ה נצ"י

הוריקו פניהם ט"ו

להלן שאלות המניחים עם פענוח מענה כ"ק אד"ש בכתי"ק (בא בהדגשה):

(א) בע' א', התחלת סעיף ב', במ"ש פותחין בכבוד [כ"ק אד"ש הוסיף:] (ענין?) אכסניא תחלה. לכאורה הפירוש של "כבוד אכסניא" הוא כבוד "מכניסי אורחים בבתי" (לשון רש"י ברכות סג, ב), ובהשיחה מדבר בענין כבוד האורחים? [וע"כ ענה כ"ק אד"ש:] - באם ראו פרש"י, איך זה לא ראו הגמרא שם?! הדרשה הראשונה היא - בשבח ת"ח שהולכים מעיר לעיר וכו', וראה חדא"ג שם.

(ב) בע' יד ותחילת ע' טו, במ"ש שהדברי פיוס נאמרו בסמיכות להתוכחה, ומזה מכריח ש"היום" לא קאי על יום מותו. שאלה: הלשון ברש"י [כ"ק אד"ש הוסיף:] שהעתיק ומפרש "ממ"א" [= ממדרש אגדה] הוא "למה נסמכה פרשת אחס נצבים לקלות כו", ונתבאר כמה פעמים בפירוש "למה נסמכה" שהכוונה הוא נסמכה בתורה, אבל לא [כ"ק אד"ש שינה את תיבת "לא" ל:] לאו דוקא נסמכה בזמן? [וע"כ ענה כ"ק אד"ש:] - הרי מפורש הל' ברש"י לפי ששמעו כו' הוריקו פניהם כו' התחיל משה לפייסם - דזה מכריח דנסמכה בזמן.

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 778-6670 (718)

סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1 קרית-שמואל, חיפה. 26385 • טלפקס: 873-0823 (04)

דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

"הוי' יחתו מריביו . . וירם קרן משיחו!"

"ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו" בא בהמשך ל"הוי' יחתו מריביו",
זאת-אומרת, ש"מריביו" של הקב"ה הם "מריביו" של מלכא משיחא!
● משיח צריך להשתדל בעצמו "לחזק בדקה", ואם היכן שהוא חסר
בלימוד התורה וקיום המצוות – הוא ימסור את עצמו כדי לחזק
ולתקן זאת ● גאולתם הפרטית של המון עשיריות, מאות, אלפים
ורבבות מישראל, תסלול את הדרך לגאולה האמיתית והשלימה של
בני ישראל בכל מושבותיהם, ע"י משיח צדקנו ● תרגום חפשי
משיחת ו' תשרי ה'תשכ"ז* – בלתי מוגה

פרסום ראשון בלשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"

מופיע ט' פעמים שם הוי"א¹, ע"ד התקיעה
בשופר שצ"ל ט' תקיעות (כמובא בגמ'²
הראיות לכך מן הכתובים).

התחלת תפלת חנה³ היא: "עלץ לבי בהוי"
[שכמדובר לעיל⁴, זהו ענין השמחה באופן של
"דע לפני מי אתה עומד"⁵, המגלה ומביא את

א. ביום א' דראש השנה, בין קריאת
התורה לתקיעת שופר קוראים בהפטרות את
תפלת חנה.

שזהו ג"כ ה"ממוצע" בין קריאת התורה
לתקיעת שופר, וכלשון שמביא אדמו"ר הזקן
(במחזור): "אחר קריאת התורה יכין עצמו
לתקוע בשופר כו" [שלכן גם בתפלת חנה

(1) ברכות כט, א. ירושלמי ברכות פ"ד ה"ג. וראה
אוה"ת להצ"צ דרושים לר"ה ע' א'ו-ז (ספר
הליקוטים ערך שופר ע' קעח). וש"נ.
(2) ר"ה לג, ב ואלף.
(3) שמואל-א ב, א.
(4) בתחלת ההתועדות (שיחו"ק תשכ"ז ח"א ע' 23).
(5) ראה ברכות כח, ב (תפא"ז אבות פ"ב מ"ג).

(* מובאת לקראת ראש השנה הבעל"ט. לכללות
השיחה יש להעיר, שבאותה שנה (תשכ"ז) הייתה
מלחמת "ששת הימים", ובקשר אלי' – תחילת
ההתעוררות ד"מבצע תפלין" וכו'. וראה שיחת ליל
כ"ט אלול ה'תשמ"ב סכ"ז (ועוד): "ידועה שיחת כ"ק
מו"ח אדמו"ר נשיא זורנו . . שבר"ה הנהיג הצ"צ
"סדרים" בפטרבורג, היינו, שהי' מוריד ומעלה מלכים
ושרים בנוגע להנהגת המלוכה" כו'. המו"ל.

והנגלה, ולהפגש בהזדמנויות שמחות ומאירות, כולנו יחד, ובקרוב ממש נפגש בקבלת פני
משיח צדקנו, אמן."

כשחזר כ"ק אד"ש מאוחר יותר מביתו התקיימה חופה בחצר 770 ואחזו באמצע ברכת
"שמח תשמחי", כ"ק אד"ש נשאר לעמוד כשפניו לחופה עד אחר שבירת הכוס ואז נכנס.

ליל כ"ט אָלול, אַרבע ראָס פֿאַנף פֿאַנף אַז, יוֹק פּוֹלֶבֶרַט בִּכ"ךְ אָבּוּר 999. כ"ק אד"ש נכנס
להתועדות ותיכף בתחלתה צוה לנגן ואמר מאמר ד"ה "זה היום גוי". אח"כ אמר ג' שיחות
(נדפסו בשיחו"ק תשי"מ ח"ג ע' 1120 ואילך). בחלק השני של שיחה ב' דיבר כ"ק אד"ש
בארוכה על המצב באה"ק ועל החוזה האומלל שנחתם ב"קעמפ דויד", להלן חלק מדבריו:

למרות שהצד השני אינו מקיים כלל את ההסכם שחתמו איתו מסתובבים טפשים בין
היהודים ומכריזים שמוכרחים לשמור על ההסכם שחתמו. ובמקום להפסיק את המשא-
ומתן ולתבוע את קיום ההסכמים אשר אחד ההתחייבות של הצד שכנגד היתה שלא לתמוך
במחבלים, הנה מסתובבים בין היהודים "חוזים בכוכבים", חולמי חלומות, ומחפשים
רמזים: היות שהערבים הסכימו לשבת מפעם לפעם סביב השולחן ולדבר, הרי זה סימן
שישנה תקוה להגיע למשה... ומכך ראוי שחזרו הענינים לקדמותם ואף אחד אינו הושב על
מחבלים ועל ענינים שהם היפך השלום וכו' וכו'... והרי הגמי' אומרת שעל "פילא בקופא
דמחטא" אי אפשר אפ"י לחלום...

כמו"כ האריך כ"ק אד"ש לדבר בכאב רב ע"כ שישנם רבנים ההולכים נגד השו"ע ונגד
פס"ד מפורש בהל' שבת ששכ"ט "נכרים שצרו על עיירות ישראל כו", וכשבאים לשאול
אותם בענין מסירת השטחים הם עונים באופן של "טענו חטים והודה לו בשעורים"...
וסיים: יהי רצון שהיות ונותרו עוד כו"כ "הרף עיני" בשנת תשי"מ – תהי' "תשועת ה' כהרף
עיני" וכו', והזכיר שוב ע"ד כינוסי הילדים שהורה לקיימם ג' פעמים בימים הקרובים (לפני
ר"ה, בעשיית ובחג הסוכות (ראה ע' 12 בגליון הקודם)). בסוף השיחה צוה כ"ק אד"ש לנגן:
"עצו עצה ותופר גוי כי עמנו א-ל", "הושיעה את עמך", "אתה בחרתנו" ו"אבינו מלכנו".

בסיום ההתועדות איחל כ"ק אד"ש שכל יהודי יסיים את השנה השביעית "שבת לה"
באופן הכי טוב, ובטוב הנראה והנגלה, ויכנס לשנה הבעל"ט מתוך שמחה גדולה להכתיר
את המלך ב"תמליכוני עליכם" שבראש השנה, וגם את הרגעים והשעות שנותרו בערב ר"ה
– הוא מנצלם מתוך שמחה וטוב לבב, ובלשון הכתוב: כש"בשמחה תצאו ובשלום תובלון"
אזי גם "ההרים והגבעות" וכל העולם עוזר לצאת בשמחה,

כן תהי' לנו, בטוב הנראה והנגלה, שהרי לאחרי כל החשבונות (כ"ק אדמו"ר שליט"א
החל לנגן): "ניעט ניעט ניקאווא כו". אח"כ החל כ"ק אד"ש לנגן "כי בשמחה גוי", הזכיר
ע"ד אמירת ברכה אחרונה וטרם צאתו החל שוב לנגן "כי בשמחה גוי". סיום ההתועדות
בשעה 12:20 לערך.

המשך היומן בסוף ע' 12:

לפניכם פרק מ"ט ואחרון מ"יומן תש"מ" מיום ש"פ נצו"י - עד ער"ה ה'תשמ"א היומן הופיע בגליונו כמעט מידי שבוע מאז ר"ה ה'תשס"א (גליון שכט), ובעז"ה יפורסם רובו ככולו בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" ה'תשמ"ב בסופו [תודתינו נתונה לארכיון "ועד שיחות קודש" אשר הואיל לפרסמו ע"ג גליונו] נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

וי' ע"ק פ' נצמץ ונאץ, כ"ג אלו: בשעה 1:30 לערך נכנס כ"ק אד"ש להתוועדות ודיבר בה י שיחות (נדפסו בשיחוי"ק תשי"מ ח"ג ע' 1079 ואילך). בסיום השיחה השני, כשדובר ע"ד ההתעסקות במצעים ובעניינים שרבותינו נשיאינו דורשים, אמר כ"ק אד"ש: "כל אחד צריך להתבונן ולראות איך כ"ק מו"ח אדמו"ר מדבר את כל העניינים הללו אליו בעצמו בלבד, ואף אחד אחר אינו עומד שם. והכוונה "אליו בעצמו" ("אים אליי") היא לכל אחד כפשוטו ממש! והוא בעצמו זה שכ"ק מו"ח אדמו"ר רוצה למלאות על-ידו את הכוונה בכל העניינים שמסר נפשו עבורם!". אחר שיחה זו צוה לנגן ואמר מאמר ד"ה "שוש איש גוי".

לקראת סיום שיחה ג' עורר כ"ק אד"ש ע"ד הידינער " של כולל חב"ד, ובסוף השיחה צוה להכריז אודות הידינער הנ"ל "ווען וואו און וואָס", אח"כ העמיד כ"ק אד"ש את המשקה עבור הידינער על השולחן ואמר (בחיוך): אינני ממנה גבאים ומי שרוצה יקח... אח"כ החל כ"ק אד"ש לנגן יוהריקותי לכם ברכה עד בלי די".

בסוף ההתוועדות צוה כ"ק אד"ש לנגן אתה בחרתנו, ולאח"כ החל לנגן "ניעט ניעט".

וי' ג' כ"ג אלו: היום החל כ"ק אד"ש לקבל פיינים. בערב אמר כ"ק אד"ש שיחה לפני נשי ובנות חב"ד (כבכל שנה), ובסיומה איחל לכאו"א: "שנה טובה ומתוקה בטוב הנראה

(* ערכת היומן נעשתה ע"פ מס' יומנים של אנ"ש והת' אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" - 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים, ומטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ושגיאות מי יבין".

דיבורים ונקודות קצרות משיחותיו של כ"ק אד"ש מה"מ המובאים ביומן תורגמו בדרך-כלל ללה"ק, ולהבנת הדברים יש לעיין בשיחה עצמה. ציון השעות ביומן לא נעשה תמיד במדויק אלא רק בערך. המו"ל.

בא בהמשך ל"הוי' יחתו מריביו", זאת-אומרת, ש"מריביו" של הקב"ה הם "מריביו" של מלכא משיחא!

על מי מתכוונת חנה באומרה "משיחו"? - מבארים על אתר מפרשי התנ"ך¹⁶, שהיות וחנה אמרה את תפילתה בקשר עם לידת שמואל הנביא אשר משח את דוד מלך ישראל, הרי ש"משיחו" הכוונה לדוד. זאת למרות ששמואל חי בזמן מלכותו של שאול ודוד עדיין לא נעשה אז למלך, אעפ"כ אומרים שכבר אז דוד ה' "משיחו"!

וזוהי תפלתה של חנה - שיקויים "זירים קרן משיחו".

ג. כיון שמתפלה זו לומדת הגמ' בברכות¹⁷ "כמה הלכתא גברותא" לכל התפלות של כל הדורות בכל השנים ובכל הימים, מכך מובן שיש ללמוד גם מכללות הענין ותפלת חנה, עד לתפלתה העיקרית: שיקויים "זירים קרן משיחו", הענין ד"דוד מלך ישראל חי וקיים"¹⁸ - המלך המשיח, "ועבדי דוד גו' נשיא להם לעולם"¹⁹.

וזוהי תפלתה של חנה - שיקויים "זירים קרן משיחו".

וזוהי תפלתה של חנה - שיקויים "זירים קרן משיחו".

ב. אמנם הפירוש הפשוט בזה, "ואין מקרא יוצא מדי פשוטו"¹⁴ [כמדובר לעיל¹⁵], שהפירוש ע"ד הפשט צריך להתאחד ולהכלל עם הפירוש שע"ד הדרוש, רמז וסוד, ובענייננו: ש"יתן עז למלכו וירם קרן משיחו"

וזוהי תפלתה של חנה - שיקויים "זירים קרן משיחו".

ב. אמנם הפירוש הפשוט בזה, "ואין מקרא יוצא מדי פשוטו"¹⁴ [כמדובר לעיל¹⁵], שהפירוש ע"ד הפשט צריך להתאחד ולהכלל עם הפירוש שע"ד הדרוש, רמז וסוד, ובענייננו: ש"יתן עז למלכו וירם קרן משיחו"

אשר בהל' מלכים ומלחמותיהם²⁰ פוסק

ב' התנועות ד"גילו" ו"ברעדה"⁶ (כמבואר בלקו"ת⁷ שהעבודה בר"ה צ"ל בתנועה ד"גילו ברעדה"), ומסיימת: "הוי' יחתו מריביו" עליו בשמים ירעם"⁹ וסיומה וחותרה "זירם קרן משיחו"⁹.

בלקו"ת¹⁰ מתעכב ע"כ אדמו"ר הזקן ומקשה, מה השייכות בין "הוי'" ל"יחתו" מריביו", ומי הם "מריביו" של הוי'? ומביא ע"ז את הזהר¹¹ שאומר שהכוונה היא "מריב וא"ו", היינו שאלו הנלחמים בוא"ו - "יחתו". וכמבואר שם¹² בארוכה: "הוי' הוא ששה מדות דז"א שהחסד גובר בהן דבחי' גבורה שבו היא בבחי' לאכללא שמאלא בימינא כנ"ל והמקטרגים שלמעלה בהיכלות החיצונים המקטרגים על ישראל הם נגד בחי' זו ממש ונק' מריביו. . וע"י התגלות שם הוי' דא"א בז"א עי"ז יחתו מריביו". ולכן צ"ל ענין הנסירה והניתוק - כמבואר בארוכה בלקו"ת ובדרושים שלאח"כ, עד לדרוש של הרבי הנשיא - שכבר ישנו בקופיר¹³ - שבו מבאר בארוכה את הפסוק "הוי' יחתו מריביו" עד "זירם קרן משיחו".

ב. אמנם הפירוש הפשוט בזה, "ואין מקרא יוצא מדי פשוטו"¹⁴ [כמדובר לעיל¹⁵], שהפירוש ע"ד הפשט צריך להתאחד ולהכלל עם הפירוש שע"ד הדרוש, רמז וסוד, ובענייננו: ש"יתן עז למלכו וירם קרן משיחו"

אשר בהל' מלכים ומלחמותיהם²⁰ פוסק

אשר בהל' מלכים ומלחמותיהם²⁰ פוסק

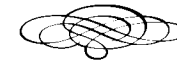
(6) תהלים ב, יא.
 (7) תבוא מב, א. נצבים מז, א.
 (8) יחתו וישברו מריביו של בני ואנשי מלחמתו (מצוד"ש).
 (9) שמואל שם, י.
 (10) נשא כה, ב.
 (11) ויקרא יט, ב.
 (12) לקו"ת נשא שם, ד (מהזהר).

13) סה"מ תש"ו בתחלתו.
 14) שבת סג, א. וש"נ.
 15) נת' לפני"ז בהתוועדות (שיחוק"ק שם ע' 25).
 16) ראה פי' הדר' ק"ק עה"פ.
 17) לא, א ואילך.
 18) ר"ה כה, א. זח"א קצב, ב.
 19) יחזקאל לז, כד-כה.
 20) פי"א ה"ד.

למה לעשות חשבונות!?

הרי כבר "כלו כל הקיצין" ואין הדבר תלוי אלא בביאת המשיח מתי הוא יבוא, אז "בהדי כבשא דרחמנא למה לך" – למה צריך לעשות חשבונות אם כן או לא, האם זהו הזמן? כיון שאין הדבר תלוי אלא בביאת המשיח יורדים ממילא כל ההגבלות, אפילו הזמנים שעליהם כתוב שמשכיח אינו יכול לבוא בהם, כגון יום שישי וכדו', הנה כל ההגבלות אינם הגבלות כלל! ומה שישנה הקושיא כיצד זה יתכן? אזי כשמשכיח יבוא הרי הוא יתרץ את כל השאלות, במילא יתרץ גם קושיא זו... ועכ"פ אין זה עיכוב כלל.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ נצבים-וילך ה'תשי"ג - בלתי מוגה)

"ויתירה מזה, שכבר היתה לנו"

ועוד והוא העיקר – שכן תהי' לנו בפועל ממש, ויתירה מזה, שכבר היתה לנו, בלשון עבר, ובפרט ע"פ הפתגם הידוע של רבותינו נשיאינו על-דבר הפירסום דביאת המשיח בעיתונים, כפי שנתקיים בפועל ממש בתקופה האחרונה שנתפרסם בכו"כ עיתונים בעולם כולו (ויש להוסיף ולפרסם עוד יותר) ש"הנה זה (המלך המשיח) בא", ותיכף – כבר בא – בפועל ממש, למטה מעשרה טפחים, ובגלוי לעיני כל באי עולם, ועאכר"כ "לעיני כל ישראל", ותיכף ומיד ממש.

(משיחת ש"פ נצבים היתנשא, יום ב' דר"ה וש"פ וילך ו' תשרי ה'תשנ"ב - מוגה)

המשך הירומן מעמ' 14:

ע"פ ג' ב"ט ז'א: בסיום תפלת שחרית אמר כ"יק אדי"ש את נוסח התרת נדרים לפני מנין מזקני א"יש ואח"כ אמר: כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה (את נוסח הפרוזבול לא אמר כ"יק אדי"ש מאחר שאמרו זאת בשנה שעברה, קודם שנת השמיטה).

בעת שמסרו לכ"יק אדי"ש את הפי"נ כללי הביט ע"ז משך זמן ואח"כ אמר את הברכה והוזכר בה הרבה ע"ד שנת הקהל (נדפסה בלקו"ש חיי"ט ע' 538).

נוסח המברק שהואיל כ"יק אדי"ש לשלוח לאנ"ש בכל מרחבי תבל לקראת ראש השנה הבע"ל ועל כל ישראל לטובה: "לשנה טובה דשנת הקהל תכתבו ותחתמו ושבתא טבא" (חיי"ק).

הרמב"ם כיצד יהי' הסדר דביאת משיח וגילוי משיח²¹:

תחלה "יעמוד מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצוות כדוד אביו", והוא "יכוף כל ישראל לילך בה (בדרך התורה) ולחזק בדקה" ולקיים מצוות.

והנה הלשון "יכוף" פירושו להכריח (לכפות – "נייטן"), ומכך ראי' שיהיו כאלו אשר ילחמו איתו, עד שאח"כ ממשך הרמב"ם – "וילחם מלחמות ה'": אותו יהודי – "הוגה בתורה ועוסק במצוות" – ינהל מלחמות!

וכיון שהרמב"ם ענינו לכתוב (הלכות) בפשטות הדברים, נמצא שתהי' אז מלחמה, והרי זהו הענין ד"יחתו מריביו" (כפי שממשיך הרמב"ם שם – "וינצח")!

ד. אולם, גם לאחר-כך-זה, אומר הרמב"ם שעדיין לא יודעים בוודאות האם זהו המשיח האמיתי ("דער אמת'ער משיח") שמקויים בו ה'ירים קרן משיחו", או שמא מדובר ביהודי צדיק (אבל לא משיח), אע"פ שמצד המצב זקוקים לענין ד"יחתו מריביו" (מצד המלחמה שתהי' אז).

ועל-כך ממשיך הכתוב בתפלת חנה "ויתן עז למלכו", היינו, לאחר ש"יחתו מריביו" – הענין ד"ילחם מלחמות ה'" וינצח, ממשיך הרמב"ם ואומר "זבנה מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל", זאת-אומרת, שכאשר הוא יבנה את בית המקדש ויקבץ את הגלויות אזי יודעים שהוא המשיח!

– כך פוסק הרמב"ם פס"ד ככל הפסקי

דינים שבו, ופסק זה אינו מותר מקום לספקות מתי מתחילה ה"אתחלתא דגאולה" ומתי ישנו הענין דקיבוץ גלויות – הרמב"ם פוסק שקיבוץ גלויות יהי' ביחד עם וע"י משיח²².

ה. ובפרטיות יותר, כדי לדעת מיהו משיח מביא הרמב"ם סימנים גלויים:

א) "מלך מבית דוד" – משיח יתייחס למלכות בית דוד.

ב) "הוגה בתורה ועוסק במצוות".

ג) "ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה" – משיח צריך להשתדל בעצמו "לחזק בדקה", ואם היכן שהוא חסר בלימוד התורה וקיום המצוות – הוא ימסור את עצמו ("ווארפט ער זיך אריין") כדי לחזק ולתקן זאת.

וזו צריך להעשות באופן ד"ויכוף", כלומר – על מי שיך השקו"ט אם הוא משיח, דווקא על אחד כזה שכאשר יבוא אדם ויאמר שברצונו להתנהג באופן אחר (מדריך התורה והמצוות) ושלא יתערבו בחייו הפרטיים – הוא (המשיח) לא יתחשב בזה, אלא "ויכוף" – יכריחו ללמוד תורה ולקיים מצוות; אמנם בדרכי נועם ובדרכי שלום שאלו הם דרכי התורה²³, אבל באופן ד"ויכוף" – לא לבקש תחלה רשיון (מאדם הנ"ל) ואח"כ לומר לו: הקשב, אולי תואיל לעשות כך וכך... אכן כך יש לומר בתחילה, אך אם זה לא מועיל – צריך להיות "ויכוף".

וכל זמן שסימנים אלו לא התקיימו, דבר

21) בהבא לקמן ראה שיחת ש"פ ראה ה'תשל"ה – "יחי המלך" שעה ע' 3 ואילך.

22) להעיר משיחת ש"פ ויקהל, כ"ה אדר א' ה'תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 440): "רואים בשנים האחרונות איך שנעשה ה'ויקהל" בפשטות – קיבוץ

23) כמ"ש "דרכי דרכי נועם וכל נתיבותי שלום" (משלי ג, יז).

ברור הוא שעדיין אין זה משיח, ודבר ברור הוא שנמצאים עוד קודם קיבוץ הגלויות. אך כאשר יקוימו ענינים אלו, ואח"כ יהי "לחם מלחמות ה'", ואח"כ אומרים "וינצח" – שהוא ינצח²⁴, רק אז יגיע הזמן שבו יתחיל קיבוץ הגלויות.

– כך פוסק הרמב"ם!

ישנם מקומות שלא פוסקים להלכה כדעת הרמב"ם משום שפוסקים אחרים חולקים עליו. אבל כאן הרי זה אחד מפסקי הדינים של הרמב"ם שאין אף פוסק החולק עליהם!

[ומה שמביאים את דברי הירושלמי²⁵ ופי' הרמב"ן על שיר השירים – הרי בודאי ידע הרמב"ם ע"ד הירושלמי. ובנוגע לרמב"ן על שה"ש – ראשית, ישנה מחלוקת האם אכן הרמב"ן כתבו או מחבר אחר. וגם את"ל שהוא להרמב"ן – הרי"ז ע"ד פירושו על התורה, שאין ענינו פסקי-דינים, ע"ד פי' רש"י שישנו כלל בפוסקים שרש"י בפירושו לש"ס אינו פוסק. בשו"ת שלו וכן בספרי תלמידיו מובאים פסקי רש"י, אך מפירושו על הש"ס

א"א ללמוד פסקי-דינים].

ובמילא, הרי זה דבר ברור שנמצאים עוד קודם קיבוץ גלויות, ועוד לא רואים את זה ש"יכוף כל ישראל" ללכת בדרכי התורה ומצוותיה²⁶, ובמילא – אוחזים עתה ב"הוי' יחתו מריביו" עוד לפני ש"וירם קרן משיחו" [וכמדובר לעיל²⁷, שישנם אלו שהם "מריב וא"ו", המלאכים למעלה שאינם מניחים לחסדים לרדת למטה, ולכן חסר לפעמים גם הענין ד"ערה עליו רוח ממרום"²⁸, ה"רוח עברה ותטהרם"²⁹, ובמילא יורדת רוח (של גבורות וצמצומים) המחסרת ח"ו בברכות וההמשכות, בברכת ה' למטה].

ו. וזוהי תפלת חנה בשם כל אחד ואחת מישראל, ותפילת כאו"א בכל דור דור, באופן ד"מרת נפש"³⁰:

למרות ש"עלץ לבי בהוי'", אבל מצד שני ישנם עדיין "מריביו", ומבקשים בתפלה, שיהי' "יחתו מריביו", היינו שיתבטלו הגבורות והצמצומים למעלה – כפי שהרבי הנשיא מפרש זאת במאמרו בארוכה³¹ –

כל ישראל וכו'), אין הכוונה בזה רק בכח – הכוונה היא בפועל, דהיינו, שאיש זה ילך ("ארומגיין") ויכוף ("צווינגען") את כל ישראל לקיים תורה ומצוות. מובן, שאין הכוונה שהוא בעצמו ילך לכל אחד ואחד, שהרי זהו דבר בלתי אפשרי – כי אם השלוחים שלו, ושלוחי השלוחים עד מאה. ובשבילי הי' מספיק שהם רק ילכו ויגידו ליהודים שצריך לשוב לתורה ולמצוות, וזה עצמו כבר הי' מסייע ומביא לידי קיום ה"ויכוף" (כפשוטו) – ואז, ויכול לדבר ע"ד "אתחלתא דגאולה" (צדי"ק למלך ח"ו ע' 174 – ע"פ רשימה פרטית).

27) סעיף א'.

28) ראה ישע"י לב, טו. תניא פי"ד (כ, ב).

29) ל' אדה"ז באגה"ת פ"ח.

30) שמואל-א, י.

31) סה"מ תש"ו בתחלתו ס"ג.

24) להעיר משיחת ש"פ חיי שרה תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 110): "רואים בפועל איך שכבר נפעל והולך ונפעל ה"וילחום מלחמת ה"ו ינצח בכמה וכמה ענינים – ודוקא מתוך מלחמה של שלום. ונצחון הוא גם מלשון נצחיות, קשור עם הגילוי של "נצח": נ' – גילוי שער הנו"ן, צ' – שנת הצדיק (כפי שבנ"י קראו לשנה זו) וח' – הגילוי של משיח צדקנו, הקשור במספר שמונה (שמונה נסיכי אדם)". (תרגום מאידית).

25) ריש ברכות (וכן הוא בשהש"ר פ"ו, י): "גאולתן של ישראל היא כאיילת השחר קמעא קמעא". בהבא לקמן בפנים – ראה לקו"ש ח"ה ע' 149 בהערה בארוכה, חט"ו ע' 491. ועוד.

26) להעיר מיחידות הרש"ח גוטניק שי' אצל כ"ק אד"ש מה"מ בתאריך ה' מנ"א תשכ"ז (10 חודשים לאחר התוועדות זו), שבה אמר לו כ"ק אד"ש מה"מ בין הדברים: מה שכתוב ברמב"ם שיהי' איש (שיכוף

אבל כיון שעצם החיוב מוטל על תושבי השכונה – מובן שאין זה פוטר אותם ממחויבותם, ועליהם להשתדל בזה לא רק ע"י נתינת ח"י דולר, ח"י פעמים ח"י, עד לח"י אלף דולר, אלא הם צריכים גם להושיט עזרה בגופם ובנשמתם! ובאופן ד"ופרצת"¹⁴, לא רק בשירת הניגון וברוחניות... אלא "ופרצת" בפועל ממש בגשמיות!

ד. לאידך, מובן ופשוט שיש לעשות זאת בסדר מסודר, ולכן צריכים לסכם קודם כיצד כל אחד יושיט את עזרתו – ולא שכל החפץ יוכל לבוא ולשפוך מלח על האוכל!...

– כידוע הסיפור שאירע עם אדמו"ר הזקן והר' שלמה מקרלין, בעת שהגיעו שניהם לעיר אחת והתארחו בביתה של אשה חשובה, אשר מצד ששערה מה גדולתם של האורחים, הכינה עבורם סעודה מיוחדת כמובן.

היות שבביתה גם נמצאו באותה שעה בנותי' וכן נערה נוספת שעזרה בעבודות הבית (משרתת) אשר גם היא היתה בת ישראל כשרה (כנהוג בימים ההם) והבינה איזה אורחים הגיעו, רצו כולם להשתתף ולסייע בהכנת הסעודה לכבוד האורחים. ומכיון שהמאכלים כבר עמדו על השולחן מוכנים ולא הי' להם במה להשתתף – אזי כל אחד בנפרד שפך מלח לתוך המאכל!...

ניתן לשער איזה טעם הי' למאכלים כאשר אדמו"ר הזקן ור' שלמה מקרלין התיישבו לאכול... ועקב כך, לאחר שר' שלמה מקרלין טעם מהמאכל הוא הסיטו לצד אחר, משא"כ אדמו"ר הזקן המשיך לאכול כרגיל.

כאשר ר' שלמה מקרלין שאל את אדמו"ר הזקן האם אינו מרגיש שהמאכל מלוח "קצת" יותר מדי – השיב לו אדמו"ר הזקן, שבהיותו במעזריטש פעל על עצמו שלא ירגיש שום טעם באכילה!

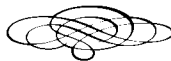
מובן ופשוט שהרגשת טעם המאכל אצל ר' שלמה מקרלין הי' רק "לשם שמים", בכדי לקיים מצות עונג שבת וכיו"ב, שלזה צריכים להרגיש את טעם המאכל ולשם כך זקוקים למולחו – "היאכל תפל מבלי מלח"¹⁵ – שהרי ידוע גודל מעלתו של ר' שלמה מקרלין אשר הי' מהמובחרים שבתלמידי המגיד, והי' לו קשר מיוחד עם אדמו"ר הזקן, כמובן גם מהויכוחים ביניהם¹⁶; אבל אדמו"ר הזקן אחז בדרגא יותר נעלית – שלא הרגיש כלל טעם במאכל.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ נצבים-וילך ה'תשד"מ - בלתי מוגה)

16) ראה לקו"ד ח"א קמא, א ואילך. ובכ"מ.

14) ויצא כח, יד.

15) איוב ו, ו.

ב. עד"ז מובן גם בנוגע לאורחים שהגיעו לכאן:

מישהו יכול לחשוב: כיון שהאורחים הגיעו לכאן בכדי לשהות יחד בד' אמות היכן שכ"ק מו"ח אדמו"ד עבד את עבודתו במשך עשר שנים, והאיר את כל העולם כולו – היתכן לחשוב על 'חתיכת לחם' לתת לאורח?... יותר טוב לחשוב כיצד לספק לו רוחניות, יתנו לו מאמר חסידות, מאמר 'מוגה', ועוד מאמר טרי ("א פרישן מאמר") שזה עתה הודפס!... ומה שעליו לאכול, עכ"פ לחם צר ומים לחץ¹¹ – הרי חושבים על דברים יותר "נעלים", ולמי יש זמן לחשוב על אוכל?!...

אומרים לו שהפירוש "הכנסת אורחים" הוא לכל לראש שצריכים לספק לאורחים אכילה, שתי' ולינה **כפשוטו**, ובזה גופא – מהטוב ביותר!

כפי שרואים במנהג העולם, שמכינים לאורחים יותר מכפי שמכינים לעצמם, עד ל"סעודת שלמה בשעתו". ובלשון הגמרא¹²: "די מחסורו אשר יחסר לו – אפילו סוס לרכוב עליו ועבד לרוץ לפניו" (כאשר הוא רגיל לזה), עד אפילו ל"חמישים איש רצים לפניו"¹² – באם הוא רגיל לזה!

(כ"ק אדמו"ר שליט"א חייך ואמר:) אינני יודע מהיכן הוא יקח חמישים איש שירוצו לפניו... אך מאידך גיסא גם אינני יודע אם יש מישהו מבין האורחים שרגיל לחמישים איש הרצים לפניו, ואפילו איש אחד שירוצו לפניו...

ומובן שאת כל הדברים הללו צריכים להעמיד לאורחים בעתו ובזמנו – ע"ד הלשון "סעודת שלמה בשעתו", שנוסף על הפירוש הפשוט בזה על סעודת שלמה בעת מלכותו, מובן שכלול בזה גם שיתנו לאורח לאכול את הסעודה בעתה ובזמנה (שבדאי כך ה' בסעודת שלמה המלך). כלומר, לא לחכות עם נתינת הסעודה לאורח עד חג הסוכות, או עד שמע"צ ושמח"ת כשהוא יה' בגילופין, ולא יה' שייך אז לאכילה ושת'... אלא צריכים לספק לו את הארוחה בזמן המתאים – כשהוא זקוק לזה!

ג. בעצם, החיוב דהכנסת אורחים חל על **תושבי המקום** שאליו הגיעו האורחים. תושבי השכונה היו צריכים לצאת בעצמם ולהשתדל לספק לאורחים את כל צרכיהם, ולא היו זקוקים שזוג מארץ ישראל יצטרכו לבוא לכאן ולעשות זאת!

אבל כנראה שהקב"ה ריחם על האורחים... ועשה נס (המלוּבש בטבע .) – ואכן נס אמיתי, אין שום הסברה אחרת בזה – שמגיע לכאן יהודי מארץ ישראל, איש וביתו, עם טלטולי גברא וטלטולי אשתו וכו', ומשתדל ודואג שלאורח תה' מטה לישון עלי', חדר ואוכל כפי שראוי להיות וכו', והשתדלותו היא עד ש"לא אמר אדם לחברו צר לי המקום שאלין בירושלים"¹³!

וכך גם בתפלת ראש השנה, כשמבקשים "ובכן תן כבוד ה' לעמך תהלה ליראך ותקוה טובה לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך" ביחד עם "כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ", אשר (החיבור דשניהם) הוא הענין ד"הוי' יחתו מריביו" (כמדובר בהמאמר דר"ה).

שאזי מתחלת כבר הגאולה הפרטית של כאו"א בעבודתו (כפי שאומר באגה"ק³⁶), ובגאולה כפשוטו של כמה וכמה הנמצאים לעת עתה במצור ובשב'י³⁷, שיצאו משם בחסד וברחמים, בשמחה ובטוב הנראה והנגלה ובעגלא דידן,

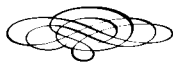
וזו תהי' התחלה קרובה, הכנה קרובה וסלילת הדרך, דרך המלך – הדרך³⁸ – כפי שהגמרא אומרת³⁹ שזוהי דרך רחבה במיוחד, שתפתח את הדרך עבור המון ה"קהל גדול ישובו הנה"⁴⁰ בקרוב ממש, עי"ז שתהי' גאולתם הפרטית של המון עשיריות, מאות, אלפים ורבות מישראל³⁷, והיא תסלול את הדרך לגאולה האמיתית והשלימה של בני ישראל בכל מושבותיהם, ע"י משיח צדקנו – כפס"ד הרמב"ם הנ"ל ש"הרי זה משיח", יבוא ויגאלנו בקרוב ממש.

במילא יתבטל תוקף המצמצמים והמגבילים פה למטה, ואזי יהי' "יחתו מריביו".

ויקויים אח"כ המשך הפסוק: "ויתן עז למלכו", שזהו הענין ד"ילחם מלחמת ה'" וינצח כנ"ל, שהמוציא ומוליד במלחמה הוא מעיקרי עניני המלך³² כמ"ש³³ "אשר יצא לפניו ואשר יבא לפניו" – בעניני מלחמות שיש לנהל, ורק אח"כ יתחיל ה"יירם קרן משיחו" – כפי שמפרשי התנ"ך מפרשים¹⁶ – שיתגלה שהוא המשיח.

ובפרט לפי פס"ד הרמב"ם³⁴ ש"אע"פ שהתשובה והצעקה יפה לעולם – בעשרה הימים שבין ר"ה ויוהכ"פ היא יפה ביותר ומתקבלת היא מיד", אזי כאשר אורחים ב"הוי יחתו מריביו" הרי זה מקויים מיד ללא הפסק זמן בינתיים, ונמשך עוד בראש השנה כאשר מתפללים וקוראים בהפטרות ה"הוי' יחתו מריביו", ואח"כ זה נמשך בפרטות ובא בפועל בכל מקום ומקום, ובכל ענין לפי ענינו, למטה מעשרה טפחים, ונמשך בעניניו של כאו"א – לבטל את המדידה והגבלה שיש לו בעבודת ה', ולהמשיך את ברכת ה' מ"ידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה"³⁵.

32 ראה רמב"ם הל' מלכים ומלחמותיהם פ"ד ה"י.
 33 פינחס כז, יז.
 34 הל' תשובה פ"ב ה"ו.
 35 נוסח ברכת המזון.
 36 סימן ד (קה, ב).
 37 הכוונה לבני ישראל שנמצאו באותה עת בברית המועצות מאחורי מסך הברזל.
 38 שופטים יט, ג.
 39 ב"ב ק, ב.
 40 בא י, ט.

מדור זה מוקדש לעילוי נשמת **פאולין רות** בת ר' **יצחק ע"ה** – נלב"ע ביום ב' דחמ"ש, ז' סיון ה'תש"ס ולע"נ **אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב ז"ל** – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולזכות משפחתם שיהיו

11 ל' הכתוב – ישע"ל, כ.
 12* ל' הכתוב – ש"ב טו, א. מ"א מ, ה.
 13 אבות פ"ה מ"ה.
 12 כתובות סז, ב. הובא בפרש"י ראה טו, ח.

על תושבי השכונה להושיט עזרה לאורחים בגופם ובנשמתם!

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

א. כאן המקום לעורר על הענין דהכנסת אורחים (מכיון שבימים אלו הגיעו ומגיעים לכאן אורחים), שיש לספק להם כמובן את כל צרכיהם באופן של הרחבה, עד לאופן שבדוגמת ל"סעודת שלמה בשעתו"¹.

וכידוע גודל הענין דהכנסת אורחים – כמאמר חז"ל² "גדולה הכנסת אורחים מהקבלת פני שכניה". במילא מובן שיש לספק לאורחים את כל צרכיהם באכילה, שת' ולינה (ר"ת אשל³) כפשוטו.

ובזה גופא – יש לתת להם את הטוב ביותר ("די בעסטע"), כפס"ד הרמב"ם⁴: "כל דבר שהוא לשם הא-ל הטוב (ש)יהי' מן הנאה והטוב . . . האכיל רעב יאכיל מן הטוב והמתוק שבשולחנו . . . וכן הוא אומר⁵ כל חלב לה", וזהו דין בשולחן ערוך חלק "יורה דעה"⁶ דוקא.

ויתירה מזו, יש לתת להם "כסעודת שלמה בשעתו", כפס"ד המשנה⁷.

והיות שמדברים אודות "סעודת שלמה" הרי מובן, שאין הכוונה לתת להם ענינים רוחניים בלבד מחכמתו של שלמה המלך, ע"י שישבו ללמוד עמם שיר השירים, משלי וקהלת, אשר כוללים בתוכם את ג' אופני חכמתו של שלמה המלך, בצעירותו ובזקנותו וכו"⁸,

דלכאורה הוא עלול לחשוב, כיון שנותן לו חכמתו של שלמה המלך, החכם מכל האדם⁹ – הרי אין יותר טוב מזה!...

על כך אומרים לו, שהכוונה היא לתת לאורח "סעודת שלמה בשעתו" כפשוטם של דברים, כפי שמבין זאת בן ה' למקרא כאשר לומד פסוקים אלו בתנ"ך שבהם מדובר אודות סעודתו של שלמה המלך – "בקר גו' צאן גו' וברבורים וגו"¹⁰!

בקשר עם השיחה שהובאה במדור ה"דבר מלכות" הננו מביאים בזה קטע מיומן שכתב א' מהנוכחים בהתוועדות זו (ו' תשרי ה'תשכ"ז):

בתחילת ההתוועדות ה' כ"ק אד"ש "זייער אנגעצויגן" [= מאוד מתוח], ומיד כשירד התחיל לומר שיחה, קודם שהתחילו איזה ניגון.

התוכן ה' אודות שמחה, שאף שהוא זמן תשובה כו' מכל מקום צריכים להיות בשמחה, כהמשל דמלך שבא להתאכסן אצל עני פשוט כו' הנה אז העני שמח ביותר, ועד"ז הוא ברוחניות.

זה ה' תוכן השיחות הראשונות, וגם זה שתשובה לא סותרת לענין השמחה כו'.

לאחמ"כ גם דיבר כ"ק אד"ש מה"מ אודות משיח ומה שכתב הרמב"ם (בסוף הל' מלכים) על הסימנים של משיח: "אז עס מעג זיין א איד א צדיק" [= שיהי' יהודי צדיק], ואם לא יהיו לו את כל הסימנים הללו אין זה משיח, ואמר את כל לשון הרמב"ם (בנוגע ל"יורם קרן משיחו" שבהפטורה דר"ה): שצריך להיות יהודי "הוגה בתורה ומצוות", והרמב"ם ממשיך שזה לבד אינו מספיק כיון שזה יכול להיות גם סתם יהודי צדיק ולא משיח האמיתי, לכן צריך להיות "וינצח", "ער זאָל מנצח זיין", ושיקבץ את הגלויות ויבנה בית המקדש, וגם הקיבוץ גלויות צריך להיות ע"י משיח, ועליו להיות ממלכות בית דוד, הוגה בתורה ועוסק במצוות ומשתדל לחזק בדקה של בני ישראל – באם באיזה-שהוא מקום חסר בתורה ומצוות הוא מוסר את עצמו ("וואַרפט ער זיך אריין אין דעם") כדי "לחזק בדקה", וכל זה צריך להיות באופן ד"יכוף" – באם יהודי טוען כלפני שלא יתערב בעניניו, אזי הוא לא צריך להתחשב בזה אלא "יוכוף", אמנם בדרכי נועם ובדרכי שלום שהרי זוהי דרך התורה כו'. ובאם אין לו כל זה הרי זה לא משיח. ע"כ התוכן.

בשעת מעשה ה' על-דרך שהרבי אומר שהוא משיח כו".* ההתוועדות נגמרה בשעה 12:15.

(* הערת המו"ל: להעיר משיחת ש"פ וארא ה'תשנ"ב (סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 265 בשוה"ג להע' 75): "להעיר, שכ"ח טבת הוא יום הולדת של אמי מורתי ע"ה, ששמה חנה, ע"ש כו' ועד ע"ש אמו של שמואל, שסיום וחותם תפלתה 'ויתן עוז למלכו וירם קרן משיחו' (ש"א ב, יו"ד)".

כרך חדש!

לאחרונה יצא לאור כרך שישי מסדרת הכרכים של "יחי המלך" – מגליונות רפ-שו

למעוניינים ניתן להשיגו בכתובת המערכת באה"ק או בחו"ל

וזאת למודעי: מתוך 5 הכרכים שיצאו עד כה אזלו 4 כרכים,

ומהכרך האחרון נותרו כרכים בודדים בלבד

המעוניינים מתבקשים להזדרז וליצור עמנו קשר

(1) משנה בבא מציעא רפ"ז – ראה לקמן הע' 7.

(2) שבת קכז, א. שבועות לה, ב. רמב"ם הל' אבל פי"ד ה"ב.

(3) ראה לקו"ש חט"ו ס"ע 501.

(4) סוף הל' איסורי מזבח.

(5) ויקרא ג, טו.

(6) סו"ס רמ"ח.

(7) ב"מ שם בנוגע ל"פועל": "אפילו אם אתה עושה להם כסעודת שלמה בשעתו לא יצאת ידי חובתך עמהם, שהן בני אברהם יצחק ויעקב".

(8) שהש"ר פ"א, א (י). י"ש קהלת רמז תתקסה.

(9) ע"פ מ"א ה, יא.

(10) מ"א שם, ב-ג.